

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari" Mar. Pal.

Predplata s poštarinom stoji 3 for. a seljake samo 1 for. za jednu godinu. Razmjerno 1 for. a seljake 50 novč. za pol godinu. Izvan Carvine više poštarina. gdje se najde najmanje 8 seljaka te su voljni, da im list šaljemo svima ukupno pod jednim svojom imenom, davat ćemo za 70 novč. na godinu svakomu. Novi se šalju kroz poštarsku *Nesnačnica*, ima, prezime i najbližu Poštu valja jasno označiti. Komu List nedođe na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se naplaća nikakva poštarina, naplaćiv izvana *Reklamacija*. Tko List prima i drži, ako je pošten, to ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIŠTVO I ODPRAVNIŠTVO

nalazi se: Corisia Stadion N. 12.

Pisma se šalju plaćene poštarine. Vjesti, dopisi i drugi spisi štampaju se ili u cijelosti ili u izvadku, naima prema svojoj vrijednosti i smjeru izvoga lista. Nepodplatni se dopisi neupotrebljavaju. Osobna napadanja i disto sukromne stvari nenalaze mjesta u ovom Listu. Priobćena se pisma šaljavu po 5. novč. svaki redak. Oglaš. od 8 redaka stoje 30 novč., a svaki redak svuđe 5 novč. 11 u slučaju opetovanja po što se pogode oglašnik i odpravništvu. Doplat se nevrtačaju. Uredništvu i odpravništvu, osim izvanrednih slučajeva, nedoplaćuje, nego putem svoje *Lešnice*.

Poziv na predplatu.

Početkom doajduće godine izlaziti će „*Naša Sloga*“ svakih 8 (svakog četvrtka)ane svakih 15 dana kako do sada. O tomu govorimo na drugom mjestu.

Ovim posivljemo dakle sve naše prijatelje, da se izvole čim prije oglašiti na novu predplatu.

Predplata za inteligenciju i sve one, koje je Bog obilatio nadario, isnašati će 5 for. na godinu ili for. 2 i 50 noč. za pol god.; Jedino za seljake obaljena je ta ciena na godišnja for. 2. ili for. 1 za pol godine.

Novci nek se šalju administraciji „*Naše Sloga*“ (Corisia Stadion 12.) i to najbližijim putem, t.j. poštarskom naputnicom.

Ovom zgodom opominjemo jošte jednom sve naše ljetošnje i prijašnje dušnike, da učine svoju dužnost, jer je nepošteno list primati a neplaćatiga. Koji nam ne pošalje svoje zaostatke, tomu nećemo slati u buduće lista i biti ćemo prisiljeni, predati ga sudu.

U Trstu, 15. Novembra 1883.

Uprava „*Naše Sloga*“.

Davno obećanje.

Do mala biti će tomu godina dana što je uredništvu ovog lista bacilo u narod vjest, da će „*Naša Sloga*“, taj jedini hrvatski časopis u Primorju, postati tjednikom čim tomu okolnosti iole dopuste. Misao ta—prem stara—našla je medju našim čitateljstvom svuda odziva o čemu nas uvjerovaju tolika prijateljska pisma, tolike pobude i poticaji.

Naše čitaoca, većinom seljake, ne zadovoljavaše više toli riedko štivo, njim se hoće poduke i zabave bar svakog tjedna, svaka nedelje. Uredništvu uvidjalo je sa svoje strane, da „*Naša Sloga*“ nemože, više priteći svim važnijim događajem, kao što su primjerice: državni, zemaljski ili občinski izbori u pokrajini, kad treba, da naš kmet imado bar svake sedmice savjetnicu „*Slogu*“ pri ruci, nećemo li, da ga neuka i nestalna ne zavede protivnička nam talijanska strija.

Da zadovoljimo dakle davnoj želji naših čitateljah, osobito pak, da doakodimo višekratim izdavanjem našeg lista svim potrebam, koje se u

jednom ili drugom kraju pokrajine ikažu, odlučiti smo početkom nove godine isdavati „*Našu Slogu*“ svakog tjedna.

Na dosadanjem smjeru ili programu „*Sloga*“ neće se demati, ona će ostati vjerna svojim predkastnicam, jedino će se nastojati, da se u koliko je to moguće usavrši i upodpuni. Uzkišpro, stor lista prieđiti nam je osvrtni se na predmete i stvari našom narodu potrebite i koristne.

Podvostručnim izdavanjem „*Naše Sloga*“ baviti ćemo se čim više i čim češće sa onom strukom, a kojom se naš kmet radja i umire, t. j. sa gospodarstvom. Mi smo u Istri loši gospodar, jer nas nije u tom nikad nitko podučavao; graditi smo kotao kao što i naš otac. Tomu se mora doskočiti. Poučnimi i razumljivimi članci o svih granah gospodarstva nastojat ćemo izpraviti ono što je škola i vlada zanemarila.

Buduće dobar dio našeg čitateljstva bavi se pomorstvom ili s njim bareavno u doticaj dolazi, osvrtni ćemo se češće na pomorske vjesti, kao n. pr. na kretanje domaćih brodovah, i na slično pomorske vjesti. Trgovačke vjesti; koje možemo na vriedu crpiti i koje će svakako zanimati naše čitatelje u Hrvatskoj, Dalmaciji, Bosni itd. donkati ćemo u svakom broju. Tim mislimo doskočiti bar iz daljaka pomanjkanju hrvatskog trgovačkog vjestnika.

U sve grane ljudskog znanja i umenja u koliko to zasiecaju u život poljodjelca, obrtnika, pomorca i malog trgovca ćemo zagrabit i to ono što nam se bude činilo zdravo i probavljivo, našim čitateljem predstaviti.

Po komu od naših suradnikah ili dopisnikah dogodila se koja nehotomična krivnja. Često nagrne toliko materijala, da čovjek nezna što s tim početi. Tu valja nešto odložit za bolja vremena, nešto krmjit i kleštriti a Bognie s nečim i u koč. Odsele tretati će nam više materijala te se stalno nadamo, da će nam vierni ostati stari i novi dopisnici.

To su po prilici naše osnove i naša obećanja, nu sve navedeno bez novčane pomoći, bez obilate predplato, značilo bi graditi kule u zraku.

Nakom zrieolg uvaženja dodjosmo do zaključka, da se mora predplata na „*Našu Slogu*“ povisiti za inteligenciju na 5 for. a za seljake na 2 for. Uvidjamo i sami, da je ta svota koli za jedne toli za druge odveć velika; nu ako se uvaži, da će se dosadani troškovi izdavanja našeg lista potrostručiti, tad zbilja nisu one svote previsoke. Tisak, papir, odpravništvu, poštarski i crarni biljeg, bez ostalih troškovah uredništva, narasti će toli visoko, da će biti sa predplatom od 2 for. za seljaka, jedva polo-

vica istih namirena. Jedini crarni biljeg, a kojim nismo do sada posla imali, stojeti će za svaki broj 1 nvč, a 1 nvč. obični poštarski biljeg, pa eto naraste jedino biljegovina na 1 for. i 4 nvč. u godinu.

Znamo svi, da će našom siromašnom seljaku te dvie forinto odviše biti; on neimaže toliko novca, da bi mogao smiriti sve svakdanjo potrebe a kamo li da žrtvuje jošte 2 for. na čitanje novinah. Isto tako znamo svi, da je naš list namijenjen u prvom redu seljaku, koga valja iz sna probuditi, osvjestiti i na vlastite nego osloviti. On sam nemože, kako rokomo, toliko doprinieti, da si drži jednu jedinu novinu, a onda što sliedi odatle? il da tu novinu napusti, da ostane i nadalje u tmjni neznanstva, da bude i nadalje svačijim pomotalom, ili da mu oni priskoče na pomoć, koji su vični i kadri više žrtvovati. Na Vas je dakle rodoljubi hrvatski i slovenski, ma gdjejed se vi nalazili, da priteknete istarskomu seljaku u pomoć. Od Vas očekujemo mi to punim pouzdanjem, uvjereni, da nešto dopustiti, da naš list propadne i tim da se liši istarski Hrvat jedino dušovno hranu.

Ta svi smo skoro, koji smo iolo štogod naučili, to postigli žrtvami; odrasli smo, odgojili nas dobročinitelji ili ciali narod žrtvami, odkidajuć koricu hleba od ustih, da nam pomogne do samostalna života. Sve, što iolo vriedna i oienjena uživamo ili posjedujemo, sve je to plod žrtve pojedinaoa ili cielog naroda. Pa kad smo sa žrtvami uzrasli, kad nam je stati danomic otvorenom desnicom, da pomognemo ovoj ili onoj sirotiniji, da dozovamo ka životu ovo ili ono narodno poduzeće, koi nam mora biti svim bez razlike sladja žrtva proizlazeća iz najplemenitijeg uvjerenja, da činimo najvećetju dužnost čovjeka i rodoljublja Pa koliko bile potrebe hrvatskoga plemena u pojedinih pokrajinah, jedva da je i jedna veća nego li je naša a stoga je i dužnost pojedinca i svih, da nas u nevolji pomognu, da nas iz biede iztrgnu.

Kad je ono nedavno Istran radi nerodice gladovaše te mu braća izvan Istre pritekoše milodari u pomoć, da se preko zime prehrani, da se slab, žedan i gladan nestrovali u grob, koji mu bijaše sladko svako zrno žita, svaki zalogaj krumpira koga mu milosrdni brat darovao! A što je tiesna bieda napram biedi i nevolji duševnoj? Prem siromasi, poštenim i marljivim radom sačuvat ćemo si makar i golo tielo al pružite nam pomoć, da nahranimo naš um, da se podignemo do čovječjeg dostojanstva. Čitanjem i naukom zadoinji, znati ćemo si laglje tiesne potreboće proskrbiti, što nam je danas u ovih okolnostih nemoguće. Ne plaši se dakle nitko ove žrtve,

koju doprinaša na žrtvenik čiste na rodno ljubavi, ljubavi koja mora jedino ljubavlju i zahvalnošću roditi. A zar imade veće zahvalnosti na sviotu nego li kad se vraća milo za drago? Hrvati i svi prijatelji naši! pružite nam „milo“ a mi Vam zadajemo tordu vjeru, da će Vam jednož zato vratiti istarski Hrvat „drago“.

+ Antun Spincić. *)

Rokovo, Rokovo! koli si ti uvjok bila liepa za nas koli vesela, a ljotos? Ljetos si nam tužna, žalost nevjestila, ljotos si nam tužna, u crno zavela! Nomila smrt onih je danah neumoljivim svojim spom zamahnula i posjekla glavicu najliepšuj rožici u parivoju našem; Antuna Spincića župnika i dekana Kastavskoga nam je pokosila! Sve zaunjim plačo, sve jadikuje! Rodbina izgubila je svojo ponos i diku, svoje uporište, puk kastavski svog dobrog pastira, crkva svog uzor svećenika a hrvatski narod prokušana i značajna rodoljuba!

Rokovo, Rokovo! dugo te nećemo zaboraviti!

Antun Spincić rodio se 7. jenara 1828 u selu Spincići kod Kastva, od roditeljah vrlo radnih i vrlo pobožnih al i vrlo siromašnih. Nastupiv 7. leto dobe svoje, počeo je poloziti kustavsku pučku školu, ono dobu njemačku. Višo puta znao bi pripravdati koli se to njomu, još djetetu, nonaravnim vidilo, da mu se kod kuće i u crkvi hrvatski a u školi njemački govori! U Kastvu je svršio dvio normalne škole a treću pod Zaharom na Rieci jer ga roditelji bili Bogu posvotili, prem vrlo siromašni. Svršiv normalne škole, stupi u gimnaziju u Pazinu gdje je svršio onih šest razredah. Buduće vrlo marljiv djak a siromašan, primio ga zatim u sjemenište u Gorici, gdje je god. 1849 i 50 svršio tako zvanu filozofiju. Još u Pazinju upoznao se i sprijateljio sa sadanjim tršćanskim biskupom i pok. Učičem, a u Gorici bio je sa pok. Križmanom i Martelancem: jedan od prvih, koji se izpitu zrelosti, baš one godine uvedenom, podvrgao i sretno ga položio. — Tad stupi a sjemenište kao bogoslov pa svršiv tri godine u Gorici, pošje četvrtu u Trst, gdje je pod vodstvom neumrlag Dobrila svršio bogoslovne nauke i 20. augusta 1854 rođan bio.

Netreba, mislimo, ni spominjati, kako je naš Tone u Trstu u kratko postao ljubimec Dobrulinim, koji ga smatrao ne svojim učenicom već iskronim prijateljem-i, skoro bi reko, drugom. Pokojni Dobrola je to svuda

*) Radi preobilnog materijala zakasnill mišo žiksom.

